

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Fylke:

Oppland
Hjåm

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Emne: Vassbering

Bygdelag:

Oppskr. av: Edvards Grimsdal

Gard: Grimsdal

(adresse): Lillehammer

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Eigi røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Vatnet vart leire heim med vass-sela og to leytter. Vass-selen låg over bæ akslar med ein utorskoren runding for halsen. Det var oftast jønn i kroken, men det var nok skundom mytta vidje-(spenning) med ein jønnkrakk i enden. På sosome gardar eller heimar utan innlagt vatn, har dei noko leire vatn på den måten enna. Trebytter ser ein nå sjeldan, det er Zinkbytter som er i bruk.

2. Tidige tider.

3. - - -

4. Til vanleg var det ikkje arbeid for ein vaksen kar å leira vatn. Aktaren (hudeia) har at fjæset, og kom ihje inn (til mat- og vaskvatn). Elles hjelpte barni til når dei var så store at dei orka. Kona måtte noko gjeva ei vass-vende i blant.

5. Måten er i bruk enna. Det er noko ikkje alle som har inn-lagt vatn, helst einslege hus og mindre bruk.

6. Det hender ofte - som i vinter- (1947)

at vassledningi frys, og da må folk
kjøpe vatn. Dei nyttar da mange mukar.
Mange brukar store mjølkespann, som du
kan få mange av på eit lass, somme
har laga særskilte store kasser til å
kjøpe vatn i, og sonne har skore
lagga hjør til det bruk.

Eg kjemmer ikkje til at nokon spid
nå er utan innlagt vatn. Det kan
vera nokon som berre har innlagt
vatn i fjæset, og så har dei fra der
inn på kjøkenet, og - eller - til stallen.
Eller det varst elektrisk kraft, fristlar
folk å få pumpenekk til å få vatn
inn med, der huset ligg slike til
at det er uråd å få springvatn.
Men ikkje alle har fått ordnu seg
slik.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

502

BYGDØY

Bygdøy i april 1948.

Oppl. · Skjåk

Tilleggsspørsmål til emne nr. 5, Vannbæring.

Vennligst svar på dette papir med blyant og send det så fort råd er i den lille konvolutten.

Brukte eller bruker en å la flyte noen gjenstander på vannet eller melken når en bar eller kjørte væskene en lengre vei for å hindre at væskan skvulper over?

Brukte eller bruker en:

- 1) Treskiver, løse lokk (med eller uten håndtak)?
- 2) a) Trekors?
b) Trekors med en liten knott i midten for lettere å kunne løfte det?
- 3) Noen trestykker?
- 4) Gress, halm, løkvister, store blad, gran- eller enekvister?
- 5) Is eller snø?
- 6) Kjerald, skål, bøtter, trefat?
- 7) Korkeskiver?
- 8) Hva kaller en slike ting for (skuljefjæl, flotter, bøk, flæ, flyteskiver)?
- 9) Fanns det noen forseggjorte gjenstander til det bruket?

--- o o ---

Nai du kørde valn om vinteren, kunne du ha ein jeklump på væs tyna, vasekoppene.
Men ikke nai du lear.

Svar 1. Ukjent.

" 2.	—·—
" 3.	—·—
" 4.	—·—
" 5.	Ja, beite-ag.
" 6.	Ukjent.
" 7.	—·—
" 8.	—·—
" 9.	—·—

Herad _____
Uppteiknar _____

Skjåk
Edward Grunstad

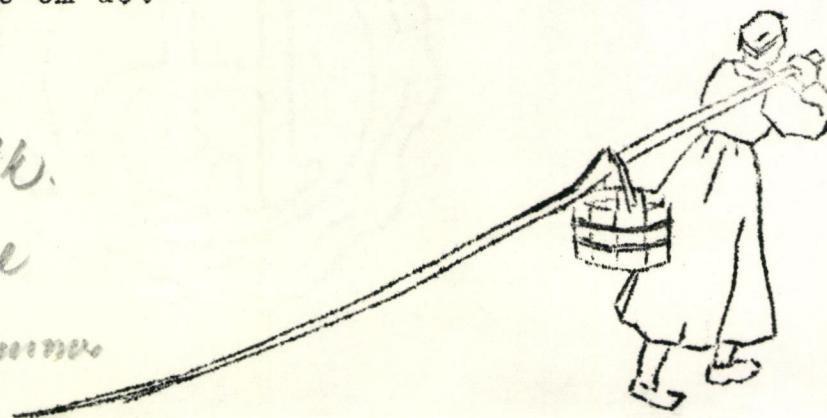
Ope Skjæk.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORST FOLKE MUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Ukjent i Skjæk.
Edvard Grimsdæd
adr. Lillehammer.

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel? *Nei.*

Har ein brukta kumøkk til brensel?

Nei

Skjæk
Edvard Grimsdæd
adr. Lillehammer.

2105

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING